

Leo Falli "Löbus talupoeg"

1913

Teater.

"Löbus ta lupoeg" kanti eila öhtu "Estonias" täie saali ees ette. Publikum paistis suuremalt osalt maalt olevalt, kes operetti suure löbutundega pealt vaatas. Niiksama wöeti üldamesle löbula talupoja tragödia, tui kooslatutu poeg ilja, kes temale lõik ohverdanud, tema seisuse pärast hõbenema hattab ja maha jätab. Niijugustel huttadel lohtadel hattab publikum lasturüttide farwitama. Peab tunnistama, et veel "Löbus, talupoeg" endistel aegadel parem on olnud. Pr. Ratto ei suuda hääleliselet. isäranis aga näitlejana tudagi proua Wielhausi hilgesu aletada. Stefan (hr. Orgusart) on näitelaval väris sohmetu, laulab soolo, sealiuures näitlemist sagedaste hoopis õra unustades. Kuigi hääle materjali poolelt meie oludes leppima peab, siis oli luu ja mimila õige veider, seda enam, et wäifel doktori herral temast peajagu pilem abilas oli sattunud. Hr. Pinnal ei olnud hääl torras. Üritub olsid osad endised. Uue "Estonia" lahedad ja nägusad riimuid lasemad oma falelike ulatulega operettsiöödade hääle-materjali nörust isäranis tuntawais jaabda ja püestrile ella jäätba. H. R.

"Päevaleht" № 200, teisipäeval,
3. septembril 1913

26. oktoobril 1913 lavastuse 50. etendus